

Εξώφυλλο

ISSN: 2944-9391

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2023 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #274

**ΤΟ ΠΑΡΚΟ
ΠΥΡΣΙΝΕΛΜΑ
ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ...**

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο Ιωαννίνων,
τη βδομάδα που πέρασε

1 Ένας μισθός περιφερειάρχη, ένα μεγάλο δάνειο και 7000 ευρώ από ακίνητα

ΤΟ ΠΟΘΕΝ έσχες του περιφερειάρχη Ηπείρου Αλέκου Καχριμάνη, που αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα της Βουλής, δεν έχει ιδιαίτερες μεταβολές σε σύγκριση με τα προηγούμενα χρόνια.

<https://typos-i.gr/article/enas-mis8os-perifereiarxh-ena-megalo-daneio-kai-7000-eyrw-apo-akinhta>

2 Ο «υπάλληλος του ΓΕΝ» ήταν από τα Γιάννενα...

ΠΡΟΧΤΕΣ, 7 Νοεμβρίου 2023, ένας άγνωστος συστήθηκε σε επιχειρηματία, στα Χανιά, ως «υπάλληλος Γενικού Επιτελείου Ναυτικού» και του παρέθεσε μια ιστορία, η οποία κατέληξε στη μεταφορά (από τον επιχειρηματία προς τον «υπάλληλο ΓΕΝ»), του συνολικού ποσού 4.120 ευρώ.

<https://typos-i.gr/article/o-ypallhlos-toy-genhtan-apo-ta-giannena>

3 Ιστορίες δρόμων για τα Τζουμέρκα

ΠΡΙΝ ΜΕΡΙΚΑ χρόνια, η περιφερειακή αρχή Ηπείρου έκανε την επιλογή να συνδέσει τα Τζουμέρκα με την Ιόνια οδό, στο ύψος του ανισόπεδου κόμβου Τερόβου.

<https://typos-i.gr/article/istories-dromwn-gia-ta-tzoumerka>

Η φωτισμένη
πλατεία
Γλυκήδων

<https://typos-i.gr/article/h-fwftismenh-plateia-glykhdwn>

Αν σας **αρέσει** ο Τύπος Ιωαννίνων, μπορείτε να τον **στηρίξετε**

Ο Τύπος Ιωαννίνων typos-i.gr μπαίνει στα 7 χρόνια ζωής. Το καλοκαίρι του 2023 θα τα κλείσουμε.

Μέχρι σήμερα, οι εργαζόμενοι-ες του Τύπου έχουμε καταφέρει πράγματα που συνήθως χρειάζονται πολύ περισσότερο χρόνο για να γίνουν:

Εδώ μπορείτε να διαβάσετε τις ειδήσεις, γνωρίζοντας ότι θα βρείτε αναλυτικά, έγκυρα στοιχεία, χωρίς «φτηνά κόλπα», με σεβασμό στο αναγνωστικό κοινό, αλλά και σε όσους-ες είναι αποδέκτες της κριτικής.

Οι καιροί είναι δύσκολοι για όλους και όλες. Είναι και για εμάς.

Οι καιροί δεν είναι εύκολοι για ένα ανεξάρτητο μέσο ενημέρωσης, αυτοδιαχειριζόμενο, με κανονικές θέσεις εργασίας, από το οποίο ζούνε -ως μοναδική δουλειά- οι εργαζόμενοι-ες του.

Τι σας αφορούν αυτά; Μπορεί και τίποτα.

Αν όμως νιώθετε ότι σας αφορούν, υπάρχει η δυνατότητα να στηρίξετε τον Τύπο Ιωαννίνων.

Μπορείτε να διαλέξετε κάποια από τις συνδρομές που παρέχονται μέσω της πλατφόρμας Patreon.

Οι συνδρομητές-τριες, μέσω της πλατφόρμας, **έχουν**

πρόσβαση σε υλικό που δεν κυκλοφορεί στο site ή μπορούν να διαβάσουν πρώτα, πχ το Εξώφυλλο, εκεί, πριν αυτό κυκλοφορήσει.

Επίσης, **συμμετέχουν αυτόματα σε κληρώσεις για εισιτήρια θεαμάτων** στην πόλη των Ιωαννίνων.

Κάθε **καινούργια συνδρομή, συνοδεύεται από ένα αντίτυπο του βιβλίου** «Οι αποστάτες, τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι».

Αν το αποφασίσετε, η διαδικασία είναι απλή: Ακολουθείτε τον σύνδεσμο: https://www.patreon.com/TyposI?fan_landing=true

- Φτιάχνετε έναν λογαριασμό (με τον κλασικό τρόπο, mail-κωδικός)
- Διαλέγετε τη συνδρομή
- Πληρώνετε με κάρτα ή paypal

Κατόπιν, μπορείτε να παρακολουθείτε τη συνδρομή σας (και το αποκλειστικό υλικό, τις προσφορές κ.λπ.), είτε από το λογαριασμό σας στο patreon, είτε από την εφαρμογή του patreon, για κινητά.

Εκτός του patreon, ένας ακόμα τρόπος ενίσχυσης είναι το paypal

Εδώ, μπορείτε να καταθέσετε κάποιο ποσό: [paypal.me/sxhma](https://www.paypal.com/xxh/ua/web/WebPage?source=global)

Ακόμα όμως και δεν κάνετε τίποτα από όλα αυτά, και πάλι ευχαριστούμε για όλα.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ:

Το πανάκριβο ταξίδι του «επαρχιώτη»...

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Ηδη οι εταιρίες παραγωγής έχουν ανακοινώσει τα πρώτα μεγάλα live του καλοκαιριού: Pulp στο Release, στην πλατεία Νερού, Rammstein στο Μαρούσι, Coldplay επίσης κ.ο.κ.

Οι τιμές των εισιτηρίων είναι υψηλές. Οι Rammstein ξεκινάνε από τα 88 ευρώ στην προπώληση και φτάνουν τα 132, στη «feuerzone», πιο κοντά στη σκηνή δηλαδή.

Οι Pulp ξεκινάνε από 55 ευρώ, οι Coldplay κάνουνε από τον περασμένο Ιούλιο (!) δύο sold out με τιμές που ξεκινούσανε από τα 52,80 και φτάνανε μέχρι τα 156,20 ευρώ για τα «λαϊκά» και τα 995 ευρώ για την «ultimate spheres experience».

Προφανώς, δεν είναι η πρώτη φορά που τα εισιτήρια είναι ακριβά, αλλά η κλιμάκωση ήταν διαφορετική. Πέρυσι πχ, οι Iron Maiden ξεκινούσαν από τα 45 ευρώ και έφταναν τα 90, οι Guns'n'Roses από 55 και έφταναν τα 165 ευρώ, ενώ τα VIP εισιτήρια, τα 302,50 ευρώ.

Ενδεχομένως για τους φαν ή για κάποιον-α που μένει στην Αθήνα, το έξοδο δεν είναι παράλογο, ακόμα και όταν πλησιάζει τα 100 ευρώ (έστω και αν κάποιος πει ότι «ρε παιδιά, κάπου όπα με τους Maiden και τους Guns'n'Roses»).

Για τους ανθρώπους που θέλουν να ξεκινήσουν από την περιφέρεια και δη, από τα Γιάννενα, το κόστος ενός ταξιδιού αγγίζει (με δεδομένο ότι υπάρχει κάπου δυνατότητα δωρεάν διαμονής), το ένα

τρίτο του βασικού μισθού. Ένα ταξίδι που κοστίζει, ελέω πανάκριβης βενζίνης και επίσης πανάκριβων οδικών αξόνων (χάρη σε σειρά κυβερνητικών αποφάσεων ή και απουσιών...) πάνω από 250 ευρώ με αυτοκίνητο ή 150 με ΚΤΕΛ, είναι δαπάνη καλοκαιρινής άδειας και όχι μια απλή μετάβαση για μια συναυλία.

Φυσικά, οι εταιρίες δεν έχουν πολλά περιθώρια αναπροσαρμογής, καθώς η παραγωγή των καλλιτεχνών διατηρεί το δικαίωμα επιβολής των τιμών. Οι Rammstein στην Πράγα πάντως έχουν χαμηλότερο εισιτήριο 80 ευρώ, στη Μασσαλία 68 ευρώ, στο Βελιγράδι 75,90 ευρώ και στη Βαρκελώνη 62 ευρώ...

Επίσης, κατά περίπτωση στην Ελλάδα συμβαίνουν και... πλειστηριασμοί για τα συμβόλαια καλλιτεχνών, που στέλνουν το κόστος στα ύψη.

Από την άλλη, δεν φαίνεται ότι οι εταιρίες ενδιαφέρονται για το εκτός Αθηνών κοινό, καθότι το εντός Αθηνών, μπορεί πχ να προσφέρει δύο αλληπάλληλα sold out για τους Coldplay, οπότε...

Όλη αυτή η συζήτηση, φυσικά είναι ένα διακριτό κομμάτι για την πολιτισμική παραγωγή στην Ελλάδα: πόσο μπορεί να αντέξει η τσέπη του ήδη πιεσμένου από την καλπάζουσα ακρίβεια κοινού, πόσο θεωρείται πλέον πολυτέλεια η βασικότερη ανάγκη της πνευματικής αναψυχής και ζύμωσης, πόσο οι πολιτιστικές δομές μπορούν να προσφέρουν πράγματα στο κοινό, σε όλες τις εκδοχές και τις προτιμήσεις του, κ.λπ. κ.λπ.

Προς το παρόν, συζητάμε για τα live λες και είναι δόση για καινούργιο αυτοκίνητο...

Pulp

Rammstein

Coldplay

Μια σύμβαση που δεν έχει υπογραφεί ακόμη

[ΤΗΣ **ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΑΓΓΕΛΗ**]

Το έργο της ανάπλασης του πάρκου Πυρσινέλλα είναι ένα από τα στοιχεία της απερχόμενης δημοτικής αρχής Ιωαννίνων.

Ένα έργο που χρηματοδοτείται από το Ταμείο Ανάκαμψης της Ε.Ε. με συνολικό προϋπολογισμό 9 εκατ. ευρώ και για το οποίο είχε προηγηθεί μια δημόσια διαβούλευση. Στη δημόσια αυτή διαβούλευση είχαν κατατεθεί αρκετές προτάσεις και πολλοί προβληματισμοί (π.χ. βιωσιμότητα του πάρκου, ανάγκη για αρχιτεκτονικό διαγωνισμό) κ.λπ., με τη δημοτική αρχή Ιωαννίνων να ακολουθεί επί της ουσίας τον δικό της δρόμο.

Τον περασμένο Φεβρουάριο, μετά από μια σειρά από διαδικασίες που ακολουθήθηκαν, έγινε ο διαγωνισμός του έργου με προϋπολογισμό 8 εκατ. ευρώ –το υπόλοιπο 1 εκατ. ευρώ αφορά δύο υποέργα: τις έξυπνες εφαρμογές και την υπογειοποίηση του δικτύου ηλεκτροδότησης.

Έξι μήνες μετά, τον Ιούνιο, η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Ιωαννιτών κατακέρωσε τη σύμβαση του έργου της ανάπλασης του πάρκου Πυρσινέλλα στην εταιρία «Τεχνική Ανάπτυξη» με ποσό προσφοράς 6,85 εκατ. ευρώ (έκπτωση 14,8%).

Η σύμβαση δεν έχει υπογραφεί ακόμη όμως. Στον διαγωνισμό συμμετείχαν πέντε εταιρίες. Τη μεγαλύτερη έκπτωση έδωσε μία άλλη εταιρία, η συμμετοχή της οποίας απορρίφθηκε, στη συνέχεια, με την αιτιολογία των μη

πληρότητα των δικαιολογητικών. Η συγκεκριμένη εταιρία προσέφυγε στα διοικητικά δικαστήρια.

Σύμφωνα με τον αντιδήμαρχο Έργων Γιώργο Αρλέτο, την εβδομάδα που μας πέρασε, η υπόθεση εξετάστηκε στο δικαστήριο. Και αναμένεται η απόφαση.

Μια απόφαση την οποία η δημοτική αρχή του Δημήτρη Παπαγεωργίου την αναμένει πώς και πώς. Καθώς, θέλει να είναι αυτή που θα υπογράψει τη σύμβαση για το πάρκο Πυρσινέλλα.

Μπορεί το κυρίως έργο των 8 εκατ. ευρώ να έχει δικαστικές περιπέτειες, δεν συμβαίνει όμως το ίδιο με το υποέργο των «έξυπνων εφαρμογών». Ένα έργο προϋπολογισμού 707.000 ευρώ το οποίο η δημοτική αρχή έσπευσε να το δημοπρατήσει σχεδόν παράλληλα με το κυρίως έργο.

Ο εν λόγω διαγωνισμός, παρά το ύψος του προϋπολογισμού, δεν προσέελκυσε πολλές εταιρίες. Πιο συγκεκριμένα, στον διαγωνισμό συμμετείχε μόλις μία εταιρία, η οποία έδωσε ελάχιστη έκπτωση. Ποσό σύμβασης: 696.000 ευρώ – 11.000 ευρώ λιγότερα από τον αρχικό προϋπολογισμό, με τον Δήμο Ιωαννιτών να μην προβληματίζεται προφανώς από τη μία και μοναδική συμμετοχή εταιρίας στον διαγωνισμό και από τη σχεδόν μηδαμινή έκπτωση. Το ανάδοχο σχήμα είναι η ένωση οικονομικών φορέων «Globismart A.E.-Globiled M.ΕΠΕ». Η Globiled είναι μια από τις εταιρίες που ηγούνται στα έργα οδοφωτισμού led στη χώρα. Με την Globismart έχει κάνει την εισοδό της τα τελευταία χρόνια και στην αγο-

ρά των «έξυπνων πόλεων.

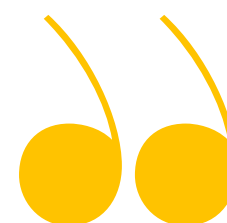
Το ανάδοχο αυτό σχήμα θα πρέπει να ολοκληρώσει τα των έξυπνων εφαρμογών σε έναν χρόνο, να προμηθευτεί και να εγκαταστήσει πέντε έξυπνους σταθμούς ανάπαυσης (Smart Benches), δύο έξυπνους σταθμούς πληροφόρησης (Infokiosks), μία έξυπνη διάβαση, μία εφαρμογή επαυξημένης πραγματικότητας για την ανάδειξη εκπαιδευτικών κήπων, ένα σύστημα έξυπνης διαχείρισης και ελέγχου άρδευσης, ένα πληροφοριακό σύστημα πολιτικής προστασίας για ανίχνευση πυρκαγιάς στο πάρκο και σημεία ασύρματης πρόσβασης στο διαδίκτυο (WiFi Access Points).

Βάσει και κοινής λογικής, ένα τέτοιο «έξυπνο» έργο δεν μπορεί να υλοποιηθεί –στο μεγαλύτερο βαθμό του τουλάχιστον– αν δεν υπάρχει... πάρκο. Αν δηλαδή δεν προηγηθεί οι βασικές εργασίες ανάπλασης του πάρκου. Το κυρίως έργο της ανάπλασης περιλαμβάνει: ανακατασκευή των δύο κεντρικών εισόδων του πάρκου, επανασχεδιασμό δικτύου διαδρομών, δημιουργία εκπαιδευτικών κήπων και γηπέδου με χλοοτάπητα όπως και υπαίθριου γυμναστηρίου, κατασκευή πάρκου ζώων συντροφιάς, δημιουργία χώρου στάσης και πολιτιστικών δραστηριοτήτων περιμετρικά της μεγάλης λίμνης, παιδική χαρά, φωτισμό.

Το κεντρικό κτίριο θα αξιοποιηθεί ως εστιατόριο-καφέ με τη διατήρηση της πρότερης χρήσης και με καθαίρεση του μεταλλικού στεγάστρου.

Πριν γίνει «έξυπνο» το πάρκο Πυρσινέλλα, προέχει να γίνει... πάρκο.

Το κυρίως έργο της ανάπλασης περιλαμβάνει: ανακατασκευή των δύο κεντρικών εισόδων του πάρκου, επανασχεδιασμό δικτύου διαδρομών, δημιουργία εκπαιδευτικών κήπων και γηπέδου με χλοοτάπητα όπως και υπαίθριου γυμναστηρίου, κατασκευή πάρκου ζώων συντροφιάς, δημιουργία χώρου στάσης και πολιτιστικών δραστηριοτήτων περιμετρικά της μεγάλης λίμνης, παιδική χαρά, φωτισμό.

**Οι «25+1
ρετρό
ιστορίες»**

**ΚΑΙ
«Οι 'αποστάτες'
τα ρέντζελα
και οι δήμαρχοι»**

**Οι δύο
εκδόσεις
του Τύπου
Ιωαννίνων
και της
ΣΧΗΜΑ ΚΟΙΝΣΕΠ
στα βιβλιοπωλεία
των Ιωαννίνων**

Κουκλέσι, ένα φυσικό σύνορο...

[ΤΗΣ **ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΑΓΓΕΛΗ**]

«...ούτη η πλημμυρίδα των πλατάνων, που αρχίζει από το 'Χάνι του Τερόβου' και σταματά πιο δω από το Κουκλέσι καθώς απλώνεται σε δέκα περίπου χιλιόμετρα μάκρος είναι από τα ευτυχέστερα κομμάτια τής διαδρομής μας. Το Κουκλέσι -ένα χωριουδάκι με πολλές αγριελιές- αποτελεί φυσικό σύνορο και σταθμό στο ταξίδι μας από πολλές απόψεις. Πρώτα - πρώτα κοντά του βρίσκονται τα όρια των νομών Ιωαννίνων και Πρεβέζης. Μετά, από μορφολογικής και γεωγραφικής σκοπιάς, συνιστά τη γραμμή επαφής δύο περιοχών διαφορετικών μεταξύ τους: της έντονα ορεινής περιοχής του νομού Ιωαννίνων και της καθαρά πεδινής των νομών Άρτης και Πρεβέζης. Τρίτον, το Κουκλέσι από πλευράς τής χλωρίδας είναι η απαρχή τής μεσογειακής ζώνης (τα εσπεριδοειδή και οι ελιές — μάλιστα οι αυτοφυείς — από δω αρχίζουν να ευδοκιμούν). Και τέταρτον, το κλίμα από ηπειρωτικό γίνεται τώρα μεσογειακό...».

Έτσι περιέγραφε μεταξύ άλλων ο λογοτέχνης Βασίλης Μάργαρης ένα κομμάτι της διαδρομής «Γιάννενα-Πρέβεζα» στο περιοδικό «Ηπειρωτική Εστία» το 1988.

Η «ευτυχέστερη διαδρομή», δίπλα από τον ποταμό Λούρο, έχει χάσει πια πολλά από τα πλατάνια της πια (λόγω της ασθένειας του μεταχρωματικού έλκους), το χωριουδάκι, το Κουκλέσι, παραμένει ένα φυσικό, και όχι μόνο διοικητικό, όριο.

Ανάμεσα από το Κουκλέσι του Δήμου Δωδώνης

και το επόμενο χωριό, τη Γωνιά, επί πρεβεζάνικου εδάφους, μια σήραγγα, ένα μικρό τούνελ επί της εθνικής οδού που ήρθε να αντικαταστήσει μια στενή, βραχύωδη διάβαση. Και που ήταν το μοναδικό τούνελ που υπήρχε στην Ήπειρο επί δεκαετίες.

Το Κουκλέσι είναι χτισμένο ανάμεσα σε δύο βουνά: στον Τόμαρο και στο Ξηροβούνι. Το παλιό Κουκλέσι βρίσκεται πιο ψηλά στο βουνό, ενώ το νεότερο Κάτω Κουκλέσι (ή Ποταμιά), κοντά στην εθνική οδό και στη δεξιά όχθη του Λούρου. Το Κάτω Κουκλέσι αποτελεί και την έδρα της κοινότητας του Κουκλεσιού..

Κατά την ύστερη οθωμανοκρατία, το Κουκλέσι ήταν ένα από τα χωριά των Ιωαννίνων με πολύ μεγάλη φτώχεια. Ο λόγιος του 19ου αιώνα Ιωάννης Λαμπρίδης κάνει λόγο για πτωχούς και αμαθείς κατοίκους.

Ο γλωσσολόγος Κώστας Ευ. Οικονόμου στο βιβλίο του «Τα οικωνύμια του Νομού Ιωαννίνων-Γλωσσολογική Εξέταση» αναφέρει ότι κατά την παράδοση το χωριό συνοικίστηκε από κυνηγημένους κτηνοτρόφους και κλέφτες που ήρθαν από τη Λάκκα Σούλι, τούς Φιλιάτες και τή Θεσπρωτία. Παραθέτει δε και μια αναφορά του Λαμπρίδη: «Σημειωτέον όμως ότι εν αρχαιοτέροις χρόνοις, ον μόνον εις Κουκλέση πάντες άλβανιστί ωμίλουν...».

Ο Οικονόμου αποδίδει την ονομασία του χωριού στο κυριώνυμο Κουκλέσης, το οποίο προέρχεται από αλβανικό επίθετο που σημαίνει «αυτός που έχει πυκνά μαλλιά» και υποτιμητικά «ο μακρυμάλης».

Η «ευτυχέστερη διαδρομή», δίπλα από τον ποταμό Λούρο, έχει χάσει πια πολλά από τα πλατάνια της πια (λόγω της ασθένειας του μεταχρωματικού έλκους), το χωριουδάκι, το Κουκλέσι, παραμένει ένα φυσικό, και όχι μόνο διοικητικό, όριο.

ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΤΑΞΙΔΙΑ

Η ΠΟΛΗ ΚΟΡΤΣΟΥΛΑ ΣΤΟ ΟΜΟΝΥΜΟ ΝΗΣΙ

Κόρτσουλα, μια δίδυμη της Κέρκυρας στην Αδριατική

Ένα ταξίδι δεν είναι απλώς μια μετάβαση. Είναι γνωριμία με τόπους και ανθρώπους, είναι ιδέες, είναι εμπειρίες, είναι εικόνες και εντυπώσεις, είναι έμπνευση. Κάθε ταξίδι συνδέεται με μια πλούσια θεματολογία: από την τουριστική βιομηχανία μέχρι τις συγκοινωνίες, από τη γεωγραφία μέχρι την ιστορία, από τη λογοτεχνία μέχρι την τέχνη και από την οικονομική και κοινωνική οργάνωση μέχρι την οικολογία.

Στο πλαίσιο συνεργασίας του με τον «Τύπο Ιωαννίνων», ο Γιάννης Παπα-

δημητρίου, δικηγόρος και ένας άνθρωπος με μεγάλη διαδρομή στην πολιτική ζωή του τόπου και στα κινήματα, γράφει «για τα δικά μας ταξίδια», για περισσότερο ή λιγότερο γνωστούς προορισμούς, για τόπους που έχει επισκεφθεί ή σκοπεύει να επισκεφθεί. Και πάντα με την ιδιαίτερη αυτή ματιά του, που βάζει στο επίκεντρο τον ταξιδιώτη και όχι τον τουρίστα. Προορισμός αυτής της εβδομάδας, η Κόρτσουλα της Κροατίας.

Η ΠΑΛΙΑ ΠΟΛΗ ΔΙΑΣΩΖΕΙ ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΨΑΡΟΚΟΚΚΑΛΟΥ ΜΕ ΤΑ ΣΤΕΝΑ ΔΡΟΜΑΚΙΑ ΤΗΣ

ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΝΕΑ ΠΟΛΗΣ

[ΤΟΥ **ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**]

Τα τελευταία χρόνια έχουν πολλαπλασιαστεί ραγδαία οι Έλληνες ταξιδιώτες, που ανακαλύπτουν τη γοητεία των Δυτικών Βαλκανίων και ιδιαίτερα της Αδριατικής ακτής. Αν και κατά κανόνα το ταξίδι τους δεν λοξοδρομεί από τον παραθαλάσσιο οδικό άξονα, που έχει γίνει συντομότερος χάρη στη λειτουργία της νέας καλωδιωτής γέφυρας στην Κροατία, που ενώνει τη χερσόνησο του Πελιέσατς στη νότια Δαλματία με την κεντρική, παρακάμπτοντας την παράκτια βοσνιακή λωρίδα και επομένως τους δύο διαδοχικούς τελωνειακούς ελέγχους από μία χώρα εντός Ε.Ε., και από φέτος και εντός ευρώ και ζώνης του Σένγκεν, σε μία εκτός και το αντίστροφο.

Θα σας προτείνω όμως να μη διασχίσετε τη γέφυρα αλλά να συνεχίσετε στην επιμήκη, οιοπαραγωγική χερσόνησο Πελιέσατς μέχρι το Όρεμπιτς στη νότια ακτή της. Από δω η πόλη και το νησί της Κόρτσουλα απέχουν 15 λεπτά με το φέρι, που διασχίζει ένα πορθμό 1.300 μέτρων.

Είναι ακριβώς στα ίδια νερά, όπου το 1298 ναυμάχησαν οι στόλοι των δύο μεγάλων ναυτικών δυνάμεων της εποχής, της Γένοβας και της Βενετίας. Οι νικητές Γενουάτες συνέλαβαν και φυλάκισαν πολλούς αντιπάλους τους, μεταξύ των οποίων και τον μεγαλύτερο ίσως έμπορο - ταξιδιώτη όλων των εποχών, τον Μάρκο Πόλο. Αυτό όμως του έδωσε την ευκαιρία να αφηγη-

θεί τις εντυπώσεις από το 24χρονο ταξίδι του στην Ασία στον συκρατούμενό του Ρουσιτσέλο της Πίζας, που φρόντισε να τις εκδώσει σε βιβλίο.

Η Κόρτσουλα διεκδικεί από τη Βενετία και το Σίμπενικ και τον τίτλο της γενέτειρας του Μάρκο Πόλο και επιδεικνύει ένα κτίριο του 17ου αιώνα, που υποστηρίζει ότι χτίστηκε στα ερείπια του σπιτιού του (Kuca Marka Pola), ενώ εδώ και μια δεκαετία λειτουργεί και διαδραστικό μουσείο για τη ζωή του. Το ζήτημα είναι αμφιλεγόμενο μεταξύ των ιστορικών, αν και φαίνεται να συγκλίνουν ότι η οικογένεια Ντε Πόλο ήταν όντως δαλματικής καταγωγής. Ούτως ή άλλως τα παράλια της Δαλματίας αποτέλεσαν σημείο συνάντησης και αλληλεπίδρασης μεταξύ του σλαβικού και του ιταλικού στοιχείου.

Ας γυρίσουμε όμως το ρολόι του χρόνου ακόμα πιο πίσω. Παρότι έχουν ανακαλυφθεί σημαντικά ευρήματα προϊστορικής κατοίκησης, οι πρώτοι γνωστοί κάτοικοι του νησιού ήταν Δωριείς έποικοι του 4ου π.Χ. αιώνα από την Κνίδα.

Από εκείνους προήλθε το όνομα «Μέλαινα Κόρκυρα», δηλαδή Μαύρη Κέρκυρα, εξαιτίας της πυκνής και σκουρόχρωμης βλάστησης, που, με την παρέμβαση των Λατίνων, εξελίχθηκε σε Κόρτσουλα. Το νησί γνώρισε διαφόρους κατακτητές αλλά, όπως προείπαμε, η δύναμη, που διαμόρφωσε αποφασιστικά τον χαρακτήρα του ήταν η Βενετία.

Οι Βενετοί απέκτησαν οριστικά το νησί το 1409 με αγορά από τους Ανζού βασιλιάδες της Νάπολης και το κράτησαν σχεδόν 400

χρόνια. Προχώρησαν στην οχύρωση της χερσονήσου, όπου απλώνεται η παλιά πόλη της Κόρτσουλα, με ισχυρό κάστρο, τάφρο, προμαχώνες και πύργους. Πιο εντυπωσιακός είναι ο πελώριος πύργος Ρέβελιν πάνω από τη χερσαία πύλη, μετά από το ανέβασμα της πέτρινης σκάλας.

Η ΠΑΛΙΑ ΠΟΛΗ

Η παλιά πόλη είναι από τις καλύτερα διατηρημένες νησιωτικές μεσαιωνικές πόλεις της Μεσογείου (λίστα UNESCO ασφαλώς!) και διασώζει το σχήμα ψαροκόκαλου με τα στενά σοκάκια της - πλην του κεντρικού άξονα - τοποθετημένα στον άξονα Ανατολής-Δύσης, ώστε να προστατεύονται από τον ψυχρό βορειανατολικό άνεμο Μπόρα.

Στο ψηλότερο σημείο της χερσονήσου βρίσκεται η κεντρική πλατεία με την εκκλησία του Αγίου Μάρκου με απτά δείγματα της τέχνης των ντόπιων λιθοξόνων, με σημαντικότερο τον Μάρκο Άντριτς, που χρησιμοποίησε ως πρώτη ύλη την πέτρα από τα λατομεία του νησιού. Η ποιότητα της δαλματικής πέτρας, γνωστή ήδη από τη ρωμαϊκή εποχή, χρησιμοποιήθηκε διαχρονικά για τη διακόσμηση κτιρίων, από το παλάτι του Διοκλετιανού στο Σπαλάτο (Σπλιτ) μέχρι τον αμερικάνικο προεδρικό Λευκό Οίκο.

Ακριβώς απέναντι, στο αναγεννησιακό παλάτι Γκαμπριέλις, στεγάζεται το Μουσείο της πόλης με ντοκουμέντα αρχαιολογίας και ναυτικής, οικοδομικής και κοινωνικής ιστορίας της Κόρτσουλα. Ανάμεσά

τους και το χαραγμένο σε πέτρα «Ψήφισμα της Λουμπάρντα» σε αρχαία ελληνικά (το πρωτότυπο βρίσκεται στο Ζάγκρεμπ), που καταγράφει τη συμφωνία διανομής της γης μεταξύ δύο ελληνικών αποικιών.

Κάθε χρόνο στις 27 Ιουλίου στην πλατεία φιλοξενείται ένα τοπικό έθιμο με παράδοση τουλάχιστον 400 χρόνων, ο περίφημος χορός των σπαθιών Moresca, που αναπαριστά τη μάχη μεταξύ των κατοίκων και Σαρακηνών μουσουλμάνων για τα μάτια ενός όμορφου κοριτσιού. Κατηφορίζοντας τα στενοσόκακα, και τα τρία θαλάσσια μέτωπα της χερσονήσου προσφέρουν όμορφες εικόνες, ενώ έξω από τα τείχη αναπτύσσεται η νέα πόλη. Η καλύτερη θέα και της παλιάς και της νέας προσφέρεται από τον λόφο του Αγίου Αντωνίου, μετά όμως από κάμποσα σκαλοπάτια. Στην πόλη ζουν οι 6 από τις 16 συνολικά χιλιάδες κατοίκους του νησιού.

Η Κόρτσουλα κρίθηκε κατάλληλη και για φιλοσοφικό στοχασμό, τουλάχιστον σύμφωνα με τους πρωτεργάτες του γιουγκοσλαβικού φιλοσοφικού ρεύματος PRAXIS, που επί 11 χρόνια (1963-1974) διοργάνωναν εδώ μια δεκαήμερη θερινή συνάντηση. Η ομάδα, το όνομα της οποίας άντλησε την έμπνευση και από τον Μαρξ και από τον Αριστοτέλη, εξέδιδε και ομώνυμο περιοδικό σε μια κατεύθυνση ουμανιστικού και αντιγραφειοκρατικού σοσιαλισμού.

Οι συναντήσεις της Κόρτσουλα αναδείχτηκαν σε κορυφαίο εργαστήριο πολιτικής και κοινωνικής φιλοσοφίας και φιλοξένησαν διαλόγους με τη συμβολή όχι μόνο γιουγκοσλάβων μαρξιστών, κυρίως

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΟΥ 17ΟΥ ΑΙ. ΠΟΥ Η ΠΟΛΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΟΤΙ ΧΤΙΣΤΗΚΕ ΣΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΤΟΥ (КУСА МАРКА РОЛА)

από τα Πανεπιστήμια του Ζάγκρεμπ και του Βελιγραδίου, αλλά και όλης της αριστερής ευρωπαϊκής διανοόσης της εποχής, ακόμη και μη μαρξιστών.

Ωστόσο το τιτοϊκό καθεστώς, αν και ασύγκριτα καλύτερο από το σοβιετικό, δεν ήταν και παράδεισος της ελευθερίας του λόγου και κάποια στιγμή απαγόρευσε και τις συναντήσεις και το περιοδικό. Το 1975 ο Σέρβος Μιχαήλο Μάρκοβιτς, από τις ψυχές του Praxis, που δημοσίευε κείμενα για τις «εσωτερικές αντιφάσεις των χωρών με σοσιαλιστικό σύστημα», απολύθηκε από το Πανεπιστήμιο του Βελιγραδίου. Τη δεκαετία του '80 τάχθηκε υπέρ της αλλαγής των εσωτερικών γιουγκοσλαβικών συνόρων προς όφελος της Σερβίας και έγινε προπομπός του Μιλόσεβιτς.

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Φυσικά οι σημερινοί επισκέπτες αγνοούν τις διανοητικές και πολιτικές περιπέτειες του παρελθόντος. Ενδιαφέρονται όμως για τις χάρες ενός από τα μεγαλύτερα νησιά της Αδριατικής, που εκτείνεται σε μήκος 47 χιλιομέτρων, είναι κατάφυτο από πεύκα, κυπαρίσσια και βελανιδιές και φιλοξενεί ενδημικά είδη ορχιδέας, διαθέτει ήπιο κλίμα και εξαιρετικές παραλίες, όπου μπορεί κανείς να δει ακόμα και δελφίνια, και παράγει περίφημα κρασιά, με πιο γνωστά το Γκρκ, δηλαδή «ελληνικό», της Λουμπάρντα και το Πόσιμ. Οι λοιπές γαστριμαργικές απολαύσεις περιλαμβάνουν την παστιτσάδα (βοδινό κατσαρόλας), όνομα που συναντάμε και στην πρώτη Κέρκυρα, τα χειροποίητα ζυμαρικά ζρνόβσκι, τις ψπτές σαρδέλες και το κέικ Λουμπλίγια.

Μια μικρή στάση αξίζει και το απέναντι Όρεμπιτς, παλιά πόλη караβοκүрһәдәв and καπετάνιων, που διαθέτει και το ανάλογο ναυτικό μουσείο. Ωστόσο η μεγάλη τουριστική ατραξιόν της ευρύτερης περιοχής είναι, χωρίς αμφισβήτηση, το Ντουμπρόβνικ.

Πάνω το χαραγμένο σε πέτρα «Ψήφισμα της Λουμπάρντα» σε αρχαία ελληνικά (το πρωτότυπο βρίσκεται στο Ζάγκρεμπ), που καταγράφει τη συμφωνία διανομής της γης μεταξύ δύο ελληνικών αποικιών

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΜΕΤΑΒΑΣΗΣ

■ Είναι δεδομένο το συγκριτικό πλεονέκτημα των Ιωαννίνων για κάθε οδικό ταξίδι στα Δυτικά Βαλκάνια. Ωστόσο μόνο με ΙΧ ή οργανωμένη εκδρομή, καθώς οι διεθνείς λεωφορειακές γραμμές βρίσκονται σε νηπιακή κατάσταση στη χώρα μας, μπλοκαρισμένες και από το λόμπυ των ΚΤΕΛ. Θα ταξιδέψετε μέχρι το Όρεμπιτς και θα διασχίσετε τον πορθμό με το σύντομο φέρι.

■ Αεροπορικές συνδέσεις υπάρχουν μόνο από Αθήνα και μόνο κατά τη θερινή σαιζόν (Aegean, Croatian Airlines και Volotea για το Ντουμπρόβνικ, οι δύο πρώτες και για το Σπλιτ).

■ Από τα δύο αεροδρόμια υπάρχει συγκοινωνία προς τα αντίστοιχα λιμάνια, τα οποίο συνδέονται ακτοπλοϊκά με την Κόρτσουλα. Προτιμήστε το Σιλίπι του Ντουμπρόβνικ, καθώς η διαδρομή είναι συντομότερη, και η χερσαία (με τα λεωφορεία της εταιρίας Platanus προς το λιμάνι Γκρουζ κάθε μισή ώρα) και η θαλάσσια (σχεδόν 2 ώρες από το Ντουμπρόβνικ). Εάν πάντως δεν αντέχετε τα κύματα της Αδριατικής, υπάρχει και ειδικό λεωφορείο από το αεροδρόμιο (και) προς την Κόρτσουλα, το οποίο κάνει κατευθείαν την προαναφερθείσα οδική διαδρομή αλλά είναι ακριβότερο.

ΣΙΝΕΜΑ

ΜΟΥΣΙΚΗ

13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Μετά τον Χωρισμό»

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ προβολές από το καλλιτεχνικό σωματείο «Εξαύδα» στον χώρο της (Κουντουριώτου 31) με οικονομική ενίσχυση 2 ευρώ.

Στις 12 Νοεμβρίου, στις 20:30, θα προβληθεί η ταινία του Ξαβιέ Λεγκράν «Μετά τον χωρισμό».

14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Ο μάγειρας, ο κλέφτης, η γυναίκα του και ο εραστής της»

Η ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ Ομάδα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (Κ.Ο.Π.Ι.) διοργανώνει αφιέρωμα με τίτλο «Ουδείς αναμάρτητος». Οι ταινίες προβάλλονται κάθε Τρίτη, στις 21:00, στον πολιτιστικό πολυχώρο «Δημ. Χατζής», στα παλιά σφαγεία.

Στις 14 Νοεμβρίου θα προβληθεί η ταινία «Ο μάγειρας, ο κλέφτης, η γυναίκα του και ο εραστής της» (1989) του Peter Greenway.

18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Το ημερολόγιο της Παουλίνα Π.»

ΕΙΔΙΚΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ προβολή της παιδικής ταινίας μυθολογίας «Το Ημερολόγιο της Παουλίνα Π.» [Κροατία, 2023 | Διάρκεια 96'] διοργανώνει το Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς, σε συνεργασία με το 6ο Παιδικό και Εφηβικό Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Αθήνας, το Σάββατο 18 Νοεμβρίου, στις 11 το πρωί, στην αίθουσα του πολιτιστικού πολυχώρο «Δημ. Χατζής», στα Γιάννενα. Η ταινία είναι υποτιτλισμένη στα ελληνικά και απευθύνεται σε οικογένειες με παιδιά, ηλικίας 9 ετών και άνω. Βασισμένη στην περίφημη σειρά βιβλίων, αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες εμπορικές επιτυχίες της χρονιάς στην Κροατία και στις γειτονικές χώρες. Η είσοδος είναι ελεύθερη.

19-20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Για πάντα κοντά σου»

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ προβολές από το καλλιτεχνικό σωματείο «Εξαύδα» στον χώρο της (Κουντουριώτου 31) με οικονομική ενίσχυση 2 ευρώ. Στις 19 και 20 Νοεμβρίου, στις 20:30, θα προβληθεί η ταινία του Ουμπέρτο Παζολίνι «Για πάντα κοντά σου».

16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Πάνος Μπούσαλης στα παλαιά σφαγεία

ΜΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗ βραδιά με τον Πάνο Μπούσαλη διοργανώνουν το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννιτών, ο Πολιτιστικός Σύλλογος «Η Καλλιθέα» και η Κοινότητα Ιωαννίνων την Πέμπτη 16 Νοεμβρίου, στις 21:00, στον πολιτιστικό πολυχώρο «Δημ. Χατζής». Μαζί με τον Μπούσαλη θα είναι η Ηλέκτρα Καραλή. Οι δύο καλλιτέχνες θα ερμηνεύσουν τραγούδια από τους μεγάλους Έλληνες συνθέτες, παραδοσιακά τραγούδια αλλά και μελοποιημένα έργα Ελλήνων ποιητών. Επίσης θα ερμηνεύσουν τραγούδια του Παννιώτη στικουργού Κώστα Νέου και προσωπικές τους δημιουργίες. Είσοδος ελεύθερη.

ΘΕΑΤΡΟ

17, 18, 19 ΚΑΙ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Ένα καπέλο γεμάτο βροχή»

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ σωματείο «οι Αθεράπευτοι» ανεβάζει το έργο του Μάικλ Γκάτσο «Ένα καπέλο γεμάτο βροχή» σε σκηνοθεσία Δημήτρη Παππά στις 17, 18, 19 και 20 Νοεμβρίου, στις 21:15, στο θεατράκι της στοάς Ορφέα. Ακατάλληλο για ανηλίκους. Είσοδος 10 ευρώ, 8 ευρώ στην προπώληση (τηλ. 6981981067, 6981981058).

18 ΚΑΙ 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Εγώ είμαι το θείο βρέφος»

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ Actina ανεβάζει την κωμωδία «Εγώ είμαι το θείο βρέφος» του Γιάννη Καλαβριανού σε σκηνοθεσία Αθηνάς Τσικνιά, κάθε Σάββατο στις 21:00 και κάθε Κυριακή στις 20:00, στο θέατρο Actina (Άννης Κομνηνής 8). Τους ρόλους ερμηνεύουν: Άννα Παπανικολάου, Απόστολος Τζίμας, Αθηνά Τσικνιά, Παναγιώτης Χονδροματίδης. Εισιτήριο: γενική είσοδος 10€, μειωμένο 8€ (ΆμεΑ, Φοιτητικά, Άνω των 65). Διάρκεια παράστασης: 75'. Κρατήσεις/Πληροφορίες: 6974865401. Απαραίτητη η κράτηση θέσεων στο τηλέφωνο επικοινωνίας ή η ηλεκτρονική αγορά μέσω more.com.

19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Ο Βασιλιάς με το δέντρο στην καρδιά»

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ «Ο Βασιλιάς με το δέντρο στην καρδιά» θα ανεβάζει η θεατρική ομάδα «Μπαγαμπόντο» από 5 Νοεμβρίου έως 17 Δεκεμβρίου, κάθε Κυριακή, στις 11:30, στο «Θυμωμένο Πορτραίτο» (Καποδιστρίου 20). Πρόκειται για ένα ηπειρωτικό παραμύθι. Διασκευή, Σκηνοθεσία, Ερμηνεία: Κίκα Ζαχαριάδου, Γιάννης Κοντός. Διάρκεια Παράστασης: 60 λεπτά. Από 4 ετών.

Τιμές Εισιτηρίων: Κανονικό: 10 ευρώ, Μειωμένο: 8 ευρώ (Κάτω των 16 ετών, άνω των 65 ετών, ΆμεΑ, άνεργοι, φοιτητές και σπουδαστές), Οικογενειακό: 30 ευρώ (2 ενήλικες και 2 παιδιά) (Και δεν διατίθεται τερματικό POS). Απαραίτητη η τηλεφωνική κράτηση θέσεων. Τηλ 6947888501.

ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

«Η Φάρμα των Ζώων»

ΤΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ διασκευή για παιδιά και εφήβους της νουβέλας του Τζορτζ Όργουελ «Η Φάρμα των Ζώων» ανεβάζει η «Θεατρική Συμπαιγνία, κάθε Κυριακή, στις 11 το πρωί, στη «Σκηνή 125» (εντός του ΚΕΠΑΒΙ). Παίζουν, χορεύουν και τραγουδούν (με αλφαβητική σειρά): Έρη Γκαρτζονίκα, Γιολάντα Καπέρδα, Στέλλα Κατσαρού, Θανάσης Μιχαηλίδης, Μαριάννα Μπάρμπα, Βασίλης Σιάφης. Τη θεατρική διασκευή και τη σκηνοθεσία έχει κάνει η Γιολάντα Καπέρδα. Εισιτήριο: 12€, 10€ μειωμένο. Διάρκεια παράστασης: 90 λεπτά. Τηλέφωνα κρατήσεων: 26513-12830, 6945533242 & 6983749922.

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΑΝΑΛΟΓΙΟ

19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Φροσύνη» του Μιχάλη Σπέγγου

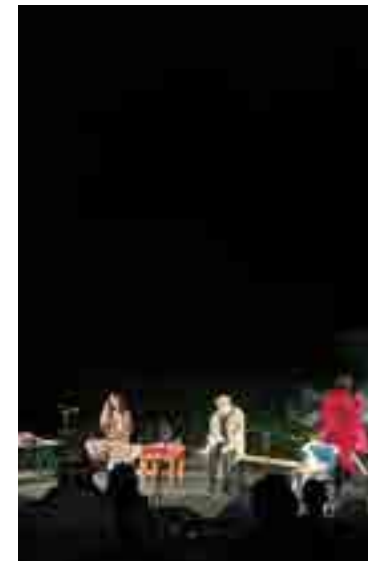
«**IOANNINA Project**» ονομάζεται μια νέα δράση με πολιτιστικές εκδηλώσεις που διοργανώνει η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία (με έδρα την Αθήνα) Ars Anima. Η πρώτη δράση θα γίνει σε στο Φετιχέ Τζαμί, στο Ιπς Καλέ, στο Κάστρο. Στις 19 Νοεμβρίου, στις 19:00, θα παρουσιαστεί το θεατρικό αναλόγιο «Φροσύνη» του γιαννιώτη συγγραφέα Μιχάλη Σπέγγου σε σκηνοθεσία Παναγιώτη Γεωργούλα. Θα προλογίσει η αρχιτέκτονας μηχανικός Ιουλία Παπασταύρου. Τον ρόλο θα ερμηνεύσει η Δανάη Τζήμα. Μουσικές παρεμβάσεις η Μαρίνα Παπαγεωργίου. Συμμετέχουν: Βίβιαν Βλάχου, Μάριαμ Γκαρανάτση, Σοφία Σιώζιου, Απόστολος Τζίμας, Κατερίνα Στεφάνου. Η είσοδος είναι ελεύθερη.

20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Φωνές της Διασποράς»

ΤΟ «IOANNINA Project» της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας Ars Anima συνεχίζεται στις 20 Νοεμβρίου, στις 21:00, στο Καμπέριο θέατρο, με το θεατρικό αναλόγιο «Φωνές της Διασποράς». Κείμενο: Χριστόφορος Χριστοφής. Σκηνοθεσία - Κίνηση - Φωτισμοί: Παναγιώτης Γεωργούλας. Ερμηνεία: Θεατρικό Σχήμα ΑΩ. Το έργο πραγματεύεται την τελευταία διασπορά των σύγχρονων Ελλήνων, από τα τέλη του 19ου αιώνα μέχρι τις ημέρες μας. Είσοδος ελεύθερη.

ΑΛΕΚΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ

Ο θεατρικός συγγραφέας, στιχουργός και σκηνοθέτης

Υπήρξε μοναδική περίπτωση στον χώρο του ελληνικού θεάματος και των γραμμάτων. Πολυσιδής, ακούραστος, ανεξάντλητος ιδεών, ο Αλέκος Σακελλάριος κατάφερε να χαρίσει και για την ακρίβεια συνεχίζει να χαρίζει, απλόχερα το γέλιο και τη συγκίνηση και ειδικά τις τελευταίες δεκαετίες μία νοσταλγία για τη μεταπολεμική Ελλάδα.

Υπήρξε παραγωγικότατος, καθώς εκτός από τις πενήντα ταινίες που σκηνοθέτησε, έγραψε πάνω από 200 θεατρικά έργα, 60 σενάρια, ήταν από τους πολυγραφώτερους και σημαντικούς στιχουργούς του ελληνικού τραγουδιού, έκανε και τεράστιες επιτυχίες στην τηλεόραση, ενώ δεν εγκατέλειψε ποτέ την αρχική του ενασχόληση με τη δημοσιογραφία.

Ο Αλέκος Σακελλάριος, εκτός από τις τεράστιες κινηματογραφικές του επιτυχίες, που οι περισσότερες έσπασαν τα ταμεία - ίσως να ξεπερνά και τον Ντίνο Δημόπουλο - ήταν ένας εξαιρετικός γραφιάς, πιθανότατα καλύτερος από σκηνοθέτης, διατηρώντας απευθείας επαφή με την κοινωνία,

χρησιμοποιώντας κάθε έξυπνη κουβέντα που μπορούσε να ακούσει στη δουλειά του, στους δρόμους, στις ταβέρνες, όπου έκλεινε την φορτωμένη μέρα του. Άλλωστε, η μεγαλύτερη του αξία βρίσκεται στο γράψιμο των διαλόγων, δεδομένου ότι η δομή των σεναρίων του πολλές φορές χαρακτηριζόταν από προχειρότητα ή ανεπάρκεια σε κινηματογραφικές γνώσεις. Το σίγουρο είναι ότι ο Σακελλάριος αν ήταν στο Χόλιγουντ θα έκανε καριέρα ως συγγραφέας διαλόγων, με το πηγαίο ταλέντο του στην ατάκα.

Με τη συμπλήρωση 110 χρόνων από τη γέννησή του (7 Νοεμβρίου 1913) είναι μία ευκαιρία να ξεφύγουμε από τις καθιερωμένες άκριτες υμνολογίες και να εμβαθύνουμε στο κινηματογραφικό του έργο, την αξία του, την κοινωνική του ματιά, την περίοδο της καλλιτεχνικής του ακμής, αλλά και των συντηρητικών μηνυμάτων που περιείχαν πολλές απ' τις ταινίες του, εγκλωβισμένου από το αστικό περιβάλλον που κινούταν και από τη συμβατικότητα της Φίνος Φιλμς.

Γεννήθηκε στην Αθήνα κι έζησε τα παιδικά του και νεανικά του χρόνια στον Άγιο Παντελεήμονα, στην Αχαρνών, όταν ακόμη υπήρχαν λαχανόκηποι σε μικρή απόσταση. Σπούδασε στη Νομική του Πανεπιστημίου Αθηνών, αλλά πολύ γρήγορα θα ασχοληθεί με την πρώτη του αγαπημένη, τη δημοσιογραφία, μπαίνοντας ως μάχιμος ρεπόρτερ στην Καθημερινή, ενώ στη συνέχεια εργάστηκε ως χρονογράφος ή ευθυμογράφος σε αρκετές εφημερίδες, όπως Ελεύθερη Ελλάδα, Ακρόπολις, Μάχη, Ελεύθερος Κόσμος, Ελεύθερος Τύπος κλπ.

Το 1935 θα γράψει, κατόπιν παραγγελίας ενός σημαντικού κωμικού του ελαφρού μουσικού θεάτρου, του Πέτρου Κυριακού, το πρώτο του θεατρικό έργο «Ο Βασιλιάς του Χαλβά», με το οποίο θα γνωρίσει μεγάλη επιτυχία και την καθιέρωση. Θα ακολουθήσει η συνεργασία του με τον Χρήστο Γιαννακόπουλο, συστήνοντας ένα από τα πλέον πετυχημένα συγγραφικά ζευγάρια, τους «Διόσκουρους», όπως βάφτισε πετυχημένα ο πανίσχυρος εκείνη την εποχή θεατρικός κριτικός Αχιλλέας Μαμάκης.

Στον κινηματογράφο θα μπει, έπειτα από παρότρυνση του Φιλοποιμένα Φίνου, παρότι δεν είχε κάποιες ιδιαίτερες γνώσεις, κάτι όχι ασυνήθιστο για την εποχή, αφού ο ελληνικός κινηματογράφος, αμέσως μετά την απελευθέρωση, ήταν στα σπάργανα, μία μικρή βιοτεχνία ονείρων και καλλιτεχνικής δημιουργίας.

Η πρώτη του ταινία, «Οι Γερμανοί Ξανάρχονται», ήρθε το 1948. Η κλασική σήμερα σάτιρα, για τον διχασμό των Ελλήνων, θα είναι μια κωμωδία, με πρωταγωνιστή τον Βασίλη Λογοθετίδη και σε ένα μικρό ρόλο τον Ντίνο Δημόπουλο. Η ταινία, που θα γίνει τεράστια εισπρακτική επιτυχία, θα μιλήσει για την ανάγκη της συμφιλίωσης, αν και από το αστικό πρίσμα (το ΚΚΕ θα διαγράψει τον Μίμη Φωτόπουλο για τη συμμετοχή του στην ταινία), αλλά δεν θα αφήσει ασχολίαστο και το ζήτημα του δοσιλογισμού.

Η ΧΡΥΣΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '50

Τη δεκαετία του '50, στην κινηματογραφική του ακμή, θα έχει την τύχη να συνεργαστεί με τον Βασίλη Λογοθετίδη, αλλά και με όλους τους μεγάλους κωμικούς της γενιάς του. Μια εποχή, που ο Σακελλάριος, όπως και αρκετοί συνάδελφοί του, τσαλαβουτούσαν σε κινηματογραφικές σχολές και κυρίως της Ιταλίας (η οποία κυριεύει σχεδόν όλο τον κόσμο, επηρεάζοντας όλους τους σημαντικούς κινηματογραφιστές), αντιγράφοντας θέματα, σκηνοθετικές τεχνικές, ιδέες σεναρίων κλπ, όχι όμως και τους κοινωνικούς προβληματισμούς ή βαθύτερα υπαρξιακά θέματα.

Με την «ντριμ τιμ» των πρωταγωνιστών

ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1955-1960 θα γυρίσει, επίσης, τις καλύτερες ίσως ταινίες της μακράς καριέρας του, παραμένοντας κατά βάση πιστός στο είδος της κωμικής ηθογραφίας, καυτηριάζοντας στερεότυπα της εποχής και κουσούρια των Ελλήνων, αλλά πάντα εντός ορίων και ορισμένες φορές ανακυκλώνοντας στερεότυπα για τη θέση της γυναίκας κλπ. Από τον «Θανασάκη τον Πολιτευόμενο», με έναν εξαισιο Ηλιόπουλο, θα περάσει στη μεγαλύτερη επιτυχία της δεκαετίας, στη θαυμαστή «Λατέρνα, Φτώχεια και Φιλότιμο», αξιοποιώντας μοναδικά τους Βασίλη Αυλωνίτη και Μίμη Φωτόπουλο, αλλά και τη μουσική του Χατζιδάκι. Θα ακολουθήσει η περίφημη «Καφετζού», με την Γεωργία Βασιλειάδου, τον Φωτόπουλο και τον Αυλωνίτη, από τις πλέον ολοκληρωμένες δουλειές του παλιού εμπορικού σινεμά, κάτι που οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στο πολυεργαλείο Ντίνο Κατσουρίδη (φωτογραφία και μοντάζ). Οι επιτυχίες θα συνεχιστούν με την ξεκαρδιστική «Θεία από το Σικάγο» και το υπέροχο πρωταγωνιστικό ντουέτο Βασιλειάδου - Μακρή «να τα σπάνε», κάτι που επανέλαβαν και λίγους μήνες μετά με την εξαισιο κωμωδία «Η Κυρά μας η Μαμή», με την οποία καυτηριάζει τις προλήψεις και τη στενοκεφαλιά της επαρχίας. Το 1959 θα γυρίσει τον «Ηλία του 16ου», με τους ανεπανάληπτους Χατζηχρήστο και Ηλιόπουλο, ενώ στα «Κίτρινα Γάντια», μια κωμωδία με απίστευτες ατάκες, θα απογειώσει την καριέρα του Γκιωνάκη, έχοντας την λαμπρή έμπνευση να του δώσει τον ρόλο του Μπρίλι.

Η ΣΥΝΥΠΑΡΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΛΟΓΟΘΕΤΙΔΗ

Το 1952 θα γυρίσει την κομεντί «Ένα Βότσαλο στη Λίμνη» με τον Λογοθετίδη και την Λιβυκού, συγχωρώντας το ερωτικό στραβοπάτημα ενός αθεράπευτου τσιγκούνη, ενώ τον επόμενο χρόνο θα γυρίσει μία από τις καλύτερες ταινίες του, τη δραματική κομεντί «Δεσποινίς Ετών 39» με τον Λογοθετίδη και τη θαυμάσια Σμάρω Στεφανίδου και με το στενάχωρο φινάλε, να κερδίζει τις εντυπώσεις. Θα συνεχίσει τη συνεργασία του με τον Λογοθετίδη και στις ταινίες «Σάντα Τσικίτα», μία απολαυστική κωμωδία και «Ούτε Γάτα Ούτε Ζημιά», μια κωμωδία παρεξηγήσεων, η οποία πήγε άσχημα στα ταμεία, γιατί η σύζυγος του Λογοθετίδη, Λιβυκού, τολμά να τον πληρώσει με το ίδιο νόμισμα στις ερωτικές του σκανδαλιές, κάτι αδιανόητο για την κοινωνία της εποχής. Με τον Λογοθετίδη θα γυρίσει ακόμη δυο ταινίες, την ανώδυνη αισθηματική κωμωδία «Δελπισαύρου και Υιός» και τη δραματική κωμωδία «Ένας Ήρωας με Παντούφλες», με την οποία θα αναδείξει τον ρόλο των κομματικών τρωκτικών στα υπουργικά γραφεία.

Την ίδια χρονιά, θα έχει και την πρώτη του συνάντηση με την Αλίκη Βουγιουκλάκη, γυρίζοντας την χαριτωμένη κομεντί «Το Κλωτσοσκούφι», τοποθετώντας δίπλα

της τον ζεν πρεμιέ Αλέκο Αλεξανδράκη. Το 1960 θα ξεκινήσει με την απίστευτη επιτυχία της κωμωδίας «Το Ξύλο Βγήκε από τον Παράδεισο», όπου θα σμίξει την Αλίκη με τον Δημήτρη Παπαμιχαήλ, αλλά και μια σειρά από καταξιωμένους ηθοποιούς και καρατερίστες. Μια ταινία που θα καταστήσει την Βουγιουκλάκη «Εθνική Σταρ», αν και στη συνέχεια θα συγκρουστούν ουκ ολίγες φορές.

Ο Σακελλάριος θα συνεχίσει να κάνει επιτυχίες και τη δεκαετία του '60, αλλά κυρίως στα ταμεία των σινεμά. Σιγά σιγά θα αρχίσει να ξεφτιίζουν οι πνευματώδεις ατάκες, να θολώνουν οι ιδέες ή οι σκηνοθετικές επιλογές. Παρόλα αυτά θα γυρίσει ορισμένες αρκετά καλές κωμωδίες, όπως είναι «Αλίμονο στους Νέους», «Η Νύφη Τόσκασε», «Πολυτεχνίτης και Ερημοσπίτης», «Θα σε Κάνω Βασίλισσα», «Η Κόρη μου η Σοσιαλίστρια», «Το Δόλωμα» κα.

Ο ΜΑΥΡΟΓΙΑΛΟΥΡΟΣ

Το 1965 θα έχει την τελευταία μεγάλη αναλαμπή του, γυρίζοντας την κλασική κωμική σάτιρα «Υπάρχει και Φιλότιμο», με τον Λάμπρο Κωνσταντάρα, στο ρόλο του Μαυρογιαλούρου, να δίνει τα ρέστα του. Μια ταινία για τους ανάξιους πολιτικούς, που απλώς ζουν τον μύθο τους

και τους κομματάρχες, που λυμαινούνται τα κρατικά ταμεία. Η άψογη συνεργασία με τον Κωνσταντάρα θα έχει ως αποτέλεσμα να κάνουν μαζί αρκετές ταινίες μέχρι το '70, απ' τις οποίες ξεχωρίζει εμφανώς «Ο Στρίγγλος που Έγινε Αρνάκι». Όταν θα συναντήσει κινηματογραφικά την Ρένα Βλαχοπούλου, ο εμπορικός κινηματογράφος έχει ήδη μπει για τα καλά στην παρακμή του.

Χαλκέντερος, θα συνεχίσει να γυρίζει ταινίες μέχρι το 1986, θα προλάβει να γυρίσει και πέντε βιντεοταινίες, ενώ στα διαλείμματα θα γράψει και πολλούς στίχους για δεκάδες τραγούδια, που θα τραγουδήσει όλη η Ελλάδα. Επίσης, θα προλάβει να παντρευτεί και τρεις φορές, κατά σειρά τη Ματούλα Ντάβαρη, την ηθοποιό Νίκη Λινάρδου και την Τίνα Βρετού, ενώ είχε αποκτήσει και δυο κόρες.

Ο Αλέκος Σακελλάριος θα ζήσει μια γεμάτη ζωή, θα μας χαρίσει πολλές και καλές ταινίες, που παρά τις ατέλειές τους ή τα εμφανή ψεγάδια στη σκηνοθετική τους προσέγγιση, θα μας χαρίσουν το γέλιο, που τόσο έχουμε ανάγκη. Θα φύγει από τη ζωή στις 28 Αυγούστου του 1991, σε ηλικία 78 ετών, ζώντας την τρίτη νεότητά του και με το ατέλειωτο κέφι για ζωή που μας κέρασε μέσα από τις ταινίες του.

ΑΠΕ-ΜΠΕ/Χ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

«Η καμπύλη της καμπάνας»

**Η ΚΑΜΠΥΛΗ
ΤΗΣ ΚΑΜΠΑΝΑΣ**
ΝΙΚΗ ΓΚΙΖΗ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΚΟΒΟΣΤΗ

Δύο άνθρωποι που υπήρξαν για χρόνια ζευγάρι και χώρισαν λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων και αλλαγής ενδιαφερόντων, αρκετό καιρό μετά, συνειδητοποιούν ότι ούτε η επιστήμη, ούτε η επιθυμία να ανέβεις περισσότερο στην κοινωνία οδηγούν πουθενά. Πείθονται τελικά ότι πάνω από όλα είναι το συναίσθημα, η συνύπαρξη και όχι τα υλικά πράγματα που καμιά φορά παρασύρουν τους ανθρώπους και τους κάνουν να χωρίζουν.

Σ' αυτό το συμπέρασμα καταλήγουν οι δύο κεντρικοί ήρωες του βιβλίου «Η καμπύλη της καμπάνας», ενώ νωρίτερα ο αναγνώστης έχει «ταξιδέψει» μέσα από τις σελίδες του βιβλίου από την προϊστορία, στην αρχαία Αίγυπτο και την αρχαία Βαβυλώνα, στη Ρώμη, στο Βυζάντιο, ως τον σύγχρονο κόσμο, το μαρτυρικό Δίστομο, τη μεταπολεμική Γερμανία αλλά και την αποικιοκρατούμενη Αφρική. Σε όλο αυτό το ...ταξίδι, παρατηρεί τη θέση του ανθρώπου μέσα στην κοινωνία, στις δομές και στο πνεύμα του νόμου. Αφορμή για τη συγγραφή του συγκεκριμένου βιβλίου αποτέλεσε ένα ταξίδι της ίδιας στην Ισπανία. «Είχα πάει ένα ταξίδι στη Μαδρίτη, στο μουσείο Πράδο. Έτσι όπως έβλεπα τους πίνακες, σκέφτηκα ότι οι ζωγράφοι που τους δημιούργησαν δεν το έκαναν για να τους κρεμάσουμε εμείς στον τοίχο του σπιτιού μας σαν διακοσμτικό. Ότι μ' αυτό το έργο που έκαναν ήθελαν να "μιλήσουν" για την οικονομική και την κοινωνική τους κατάσταση, για το περιβάλλον που ζούσαν, για τις δυσκολίες της ζωής και τα προβλήματά τους, αφού δεν μπορούσαν και δεν τολμούσαν να εκφραστούν αλλιώς», αναφέρει η κ. Γκίζη.

Με την επιστροφή της στη Θεσσαλονίκη όπου γεννήθηκε και ζει, ξεκίνησε να γράφει το μυθιστόρημα, ήρωας του οποίου είναι ο Μιγκέλ, διευθυντής του μουσείου Πράδο της Μαδρίτης. Η δεύτερη βασική ηρωίδα είναι η Ελληνογερμανίδα βιολόγος Καλουσά, που ασχολείται με τη μοριακή βιολογία και γενετική και ερευνά κρανία και οστά, τα οποία της δίνουν πληροφορίες για το παρελθόν και που βοηθούν στο παρόν.

«Αυτό το μυθιστόρημα βγήκε από μέσα μου σαν μια πλημμυρίδα έκφρασης. Άφησα τον εαυτό μου ελεύθερο. Δεν εγκλωβίστηκα στις συνηθισμένες μεθόδους της λογοτεχνικής λογικής. Αδιαφόρησα για τη μορφή, τις αφηγηματικές τεχνικές, το ύφος, τον τόνο. Έγραψα την πρώτη γραμμή και όλα τα άλλα ακολούθησαν αυτή. Σκοπός μου ήταν να υπηρετήσω τον λυγμό, το παράπονο του ανθρώπου που δεν διαφέρει στο χρόνο, ή στον τόπο», εξηγεί.

«Επειδή έχω σπουδάσει κοινωνιολογία, με ενδιαφέρει πάντα η θέση του ανθρώπου μέσα την κοινωνία και δεν βλέπω μεμονωμένα τον έναν άνθρωπο, τι έπαθε, αν αγάπησε, προδόθηκε ή απατήθηκε. Δεν με ενδιαφέρουν αυτά. Όλα μου τα βιβλία έχουν σχέση με το όλον του ανθρώπου, γιατί πιστεύω ότι όταν τότε συνειδητοποιούμε και καταλαβαίνουμε καλύτερα τον κόσμο μας και ίσως τότε μπορούμε να κάνουμε και κάτι», συμπληρώνει.

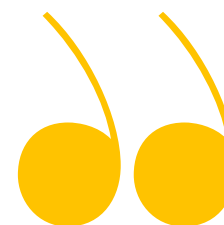
Όσο για τον τίτλο που του «χάρισε», λέει με σιγουριά ότι η καμπύλη της καμπάνας είναι το ...κλειδί αυτού του βιβλίου. «Ο ήχος της καμπάνας είναι η ιστορία του, οι μύθοι, τα έθιμα και οι παραδόσεις του, όσα έφτιαξε και όσα παρέλειψε, όσα σεβάστηκε και όσα περιφρόνησε. Η καμπάνα των ορθόδοξων ναών εμφανίστηκε το 6ο αιώνα, θα μπορούσε όμως να είναι το "σι-τάρ" της Ινδίας, τα αφρικάνικα "ταμ-ταμ", ή το γιαπωνέζικο "κότο". Σημασία έχει ότι όλα αυτά τα όργανα εκπέμπουν ένα μήνυμα συνύπαρξης που δεν γνωρίζει χρώματα και πατρίδες. Γνωρίζει μόνο ατέλειες και προτερήματα πανανθρώπινα», επισημαίνει η συγγραφέας.

«Η καμπύλη της καμπάνας» κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Γκοβόστη και όπως ...υπόσχεται η Νίκη Γκίζη, τελειώνοντας ο αναγνώστης το βιβλίο μπορεί να αναρωτηθεί, πώς λειτουργεί ο κάθε άνθρωπος από τη θέση που βρίσκεται και αν επιλέγει τη θέση του στην κοινωνία ή η κοινωνία κατατάσσει τον άνθρωπο στη συγκεκριμένη θέση...

ΑΠΕ-ΜΠΕ/ΒΑΡΒΑΡΑ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΟΥ

Ο ήχος της καμπάνας είναι η ιστορία του, οι μύθοι, τα έθιμα και οι παραδόσεις του, όσα έφτιαξε και όσα παρέλειψε, όσα σεβάστηκε και όσα περιφρόνησε

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

TRANSFORMER:

Το μεγαλείο του Λου Ριντ

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Στις 8 Νοεμβρίου 1972, πριν από 51 χρόνια, ο Λου Ριντ κυκλοφορούσε το δεύτερο προσωπικό του άλμπουμ.

Το πρώτο, που ήταν ομώνυμο και είχε κυκλοφορήσει την ίδια χρονιά, συνάντηση μάλλον μέτρια αποδοχή.

Το δεύτερο όμως, είχε στα κουμπάκια της παραγωγής τους κολλητούς του Λου: Τον Μικ Ρόνσον και τον Ντέιβιντ Μπόουι.

Αφού λοιπόν οι Velvet ήταν παρελθόν μερικά χρόνια πίσω, ο Ριντ γινόταν ο πιο «εκλαϊκευτής» του ήχου τους.

Ο Μπόουι έβλεπε στον Ριντ το ταλέντο (και διάφορα άλλα πράγματα) και μαζί με τον Ρόνσον

των Spiders from Mars ήθελαν να επιστρέψουν ουσιαστικά τις επιρροές που είχαν πάρει από τους VU.

Έτσι λοιπόν, έβαλαν έμπνευση και μουσική ικανότητα και κυκλοφόρησαν το Transformer, ένα απίθανο καλλιτεχνικό μεγέθους δημιούργημα. Ο Ρόνσον συνέβαλε τα μάλα, παίζοντας σχεδόν όλες τις κιθάρες του άλμπουμ και τοποθετώντας τις σε ένα επίπεδο «σκληράδας» που δεν ήταν όμως κυριαρχικό στον ήχο.

Με νότες, αυτό εκφράστηκε στο Vicious, αλλά και το Perfect Day, που αμφότερα συνυπάρχουν στα αυλάκια του δίσκου με το Walk on the Wild Side, το Satellite of Love και το Andy's Chest. Δύσκολα ένας δίσκος μπορεί να συμπεριλάβει τέτοιο αριθμό τρομερών κομματιών και σχεδόν

αδύνατα να προσδώσει μια σειρά συναισθήματα και αισθήσεις, όπως πχ η σεξουαλική ένταση, χωρίς να γίνεται ενοχλητικός.

Το Rolling Stone στην κριτική για τον δίσκο, έγραψε μεταξύ άλλων ότι πρόκειται για «πραγματικά επικίνδυνη και δυνατή μουσική», που μόνο τύποι σαν τον Τζάγκερ και τον Μπόουι είχαν καταφέρει να γράψουν.

Πλην της τριάδας, στο άλμπουμ συνεργάζονται διάφοροι ακόμα όπως ο «Rutle» Τζον Χάλσι και ο Τρέβορ Μπόλντερ που αργότερα έπαιξε μπάσο και στους Uriah Heep. Ο Μπόλντερ στο Transformer παίζει τρομπέτα. Επίσης, παίζει ο Κιθ «Χέρμπερ» Φλάουερς, ένας απίθανος (και αιεθαλής πλέον) τύπος που μεταξύ άλλων, έπαιξε με του T.Rex και τον Μαρκ Μπόλαν.

Οι Led Zeppelin, ένα άλμπουμ και ο αγρότης του Wiltshire

Για τους οπαδούς των Led Zeppelin είναι μια εικόνα άμεσα αναγνωρίσιμη: μια φιγούρα με γκριζα γενειάδα να σκύβει, ενώ τα χέρια του πιάνουν το κοντάρι που στηρίζει μια δέσμη φουντουκιών στην πλάτη του.

Αλλά η προέλευση της εικόνας, η οποία αποτελεί το κεντρικό στοιχείο του εντυπωσιακού εξώφυλλου του Led Zeppelin IV, παραμένει μυστήριο για περισσότερο από μισό αιώνα.

Τώρα αποκαλύφθηκε ότι πρόκειται για μια ασπρόμαυρη φωτογραφία της ύστερης βικτωριανής εποχής, η οποία απεικονίζει έναν βοσκότοπο του Wiltshire.

Ο Brian Edwards, επισκέπτης ερευνητής του Κέντρου Περιφερειακής Ιστορίας του Πανεπιστημίου της Δυτικής Αγγλίας, δήλωσε ότι έπεσε πάνω στην εικόνα σε ένα φωτογραφικό άλμπουμ κατά τη διάρκεια μιας έρευνας που επεκτάθηκε από μια έκθεση που επιμελήθηκε με το Μουσείο του Wiltshire το 2021. Καθώς, λοιπόν, παρακολουθούσε κάποιες πρώιμες φωτογραφίες του Στόουνχεντζ, έπεσε πάνω σε εκείνη που έγινε διάσημη από το αγγλικό ροκ συγκρότημα.

Το Led Zeppelin IV που κυκλοφόρησε πριν από 52 χρόνια, στις 8 Νοεμβρίου 1971, έχει

πουλήσει περισσότερα από 37 εκατομμύρια αντίτυπα παγκοσμίως και περιλαμβάνει ένα από τα πιο δημοφιλή τραγούδια του συγκροτήματος, το Stairway to Heaven.

Από το εξώφυλλο απουσίαζε οποιαδήποτε ένδειξη του ονόματος του συγκροτήματος ή του τίτλου του άλμπουμ. Η πλαισιωμένη, έγχρωμη εικόνα του σκυφτού άνδρα, η οποία συχνά αναφέρεται ως πίνακας ζωγραφικής, τοποθετήθηκε και επικολλήθηκε στον εσωτερικό, χρωματισμένο με χαρτί τοίχο ενός μερικώς κατεδαφισμένου προαστιακού σπιτιού. Το οπισθόφυλλο του άλμπουμ ήταν μια πολυκατοικία, που πιστεύεται ότι είναι ο Πύργος Salisbury στο Ladywood του Μπέρμιγχαμ.

Εξυπακούεται ότι ο τραγουδιστής των Led Zeppelin, Robert Plant, ανακάλυψε μια κορνιζαρισμένη, έγχρωμη φωτογραφία της αρχικής εικόνας του θεριστή του Wiltshire σε ένα κατάστημα με αντίκες κοντά στο σπίτι του κιθαρίστα Jimmy Page στο Pangbourne του Berkshire.

Η αρχική εικόνα ανακαλύφθηκε σε ένα βικτωριανό άλμπουμ φωτογραφιών με τίτλο: «Αναμνήσεις από μια επίσκεψη στο Shaftesbury. Whitsuntide 1892. Ένα δώρο

στη θεία από τον Ernest». Περιείχε περισσότερες από 100 αρχιτεκτονικές απόψεις και σκηνές δρόμων μαζί με μερικά πορτρέτα εργατών γης από το Wiltshire, το Dorset και το Somerset.

Κάτω από την εικόνα του σκυφτού άνδρα, ο φωτογράφος έγραψε: «Ένας θεριστής του Wiltshire». Περαιτέρω έρευνα δείχνει ότι ο θεριστής είναι ο Lot Long (μερικές φορές Longyear), ο οποίος γεννήθηκε στο Mere το 1823 και πέθανε το 1893. Την εποχή που τραβήχτηκε η φωτογραφία, ο Long ήταν χήρος και ζούσε σε ένα μικρό εξοχικό σπίτι στην οδό Shaftesbury Road, στο Mere.

Στο μεταξύ, μια μερική υπογραφή που ταιριάζει με τη γραφή στο άλμπουμ υποδηλώνει ότι ο φωτογράφος είναι ο Ernest Howard Farmer (1856-1944), ο πρώτος επικεφαλής της σχολής φωτογραφίας στο νεοσύστατο τότε Regent Street Polytechnic, που σήμερα ανήκει στο Πανεπιστήμιο του Westminster. Η φωτογραφία του Farmer βρίσκεται τώρα στο Μουσείο Wiltshire στο Devizes και μια έκθεση με την εικόνα, μαζί με άλλες που τραβήχτηκαν στη δυτική Αγγλία κατά τη βικτωριανή εποχή, έχει προγραμματιστεί να πραγματοποιηθεί στο μουσείο την άνοιξη του 2024.

Η αρχική εικόνα ανακαλύφθηκε σε ένα βικτωριανό άλμπουμ φωτογραφιών με τίτλο: «Αναμνήσεις από μια επίσκεψη στο Shaftesbury. Whitsuntide 1892. Ένα δώρο στη θεία από τον Ernest»

